

Sygn. akt III A Uz 142/12

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2012r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Elżbieta Kunecka (spr.)

SSA Jarosław Błaszczak

SSA Maria Pietkun

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. D.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówki Terenowej W.

o ustalenie ubezpieczenia społecznego rolników

na skutek zażalenia wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 16 marca 2012 r. sygn. akt VII U 545/10

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 marca 2012 r. sygn. akt VII U 545/10, Sąd Okręgowy w Świdnicy odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia tego Sądu wydanego na rozprawie w dniu 22 lutego 2012 r., którym Sąd w pkt. I pominął dowód z przesłuchania stron, a w pkt II odrzucił wniosek o wyłączenie sędziego.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że wniosek o uzasadnienie wyżej opisanego postanowienia podlega odrzuceniu albowiem zgodnie z art. 357 § 1 kpc, postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlegają zaskarżeniu, natomiast postanowienia, których pisemnego uzasadnienia żąda wnioskodawca do tej kategorii nie należą. Zgodnie bowiem z przepisem art. 394 § 1 kpc zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na inne postanowienia wymienione w tym przepisie. Sąd wskazał, że postanowienie, którego dotyczy wniosek zarówno w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego, jak i wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron do tej kategorii nie należy, gdyż nie kończy postępowania w sprawie, jak również nie zostało przez ustawodawcę wymienione w powołanym wyżej przepisie.

Zażalenie na opisane postanowienie wywiódł wnioskodawca zaskarżając je w całości i domagając się wskazania przez Sąd podstawy prawnej postanowienia z dnia 22 lutego 2012 r. wydanego na rozprawie, którym Sąd odrzucił wniosek o wyłączenie sędziego oraz pominął dowód z przesłuchania stron. W ocenie skarżącego Sąd naruszył art. 50 § 3 kpc,

albowiem pomimo wniosku o wyłączenie sędziego Sąd wydał wyrok kończący postępowanie w sprawie. Natomiast według dyspozycji powołanego przepisu winien ograniczyć się tylko do czynności nie cierpiących zwłoki.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji zasadnie odrzucił wniosek wnioskodawcy o uzasadnienie postanowienia wydanego na rozprawie w przedmiocie pominięcia dowodu z przesłuchania stron oraz odrzucenia wniosku o wyłączenie sędziego.

Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy postanowienie wydane na posiedzeniu jawnym, sąd uzasadnia tylko wtedy gdy podlegają one zaskarżeniu.

Postanowienia, których uzasadnienia żąda wnioskodawca do takiej kategorii nie należą, albowiem nie są postanowieniami kończącymi postępowanie w sprawie jak również nie zostały wymienione w art. 394 § 1 kpc.

Również zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 50 § 3 kpc, jest niezasadny albowiem Sąd ma obowiązek ograniczyć się do wykonywania tylko czynności nie cierpiących zwłoki w przypadku skutecznego wniosku o wyłączenie sędziego, gdy wniosek ten podlega rozpoznaniu merytorycznemu. Natomiast wniosek wnioskodawcy podlegał odrzuceniu z uwagi na fakt, że wnioskodawca po raz trzeci w niniejszym postępowaniu wystąpił z takim wnioskiem, nie podlegał on zatem merytorycznemu rozpoznaniu. Zgodnie bowiem z treścią art. 53¹ kpc., ponowny wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu bez składania wyjaśnień przez sędziego, którego dotyczy. O odrzuceniu orzeka sąd rozpoznający sprawę(..). Oznacza to tym samym, że Sąd I instancji, był w pełni uprawniony do wydania wyroku w sprawie na rozprawie, na której złożono kolejny wniosek o wyłączenie sędziego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do podważenia prawidłowości zaskarżonego postanowienia i na mocy art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 385 kpc. orzekł o oddaleniu zażalenia.

R.S.